

under de nuværende usikre økonomiske Forhold er det vanskeligt at sige noget, man kan jo ikke skønne med Sikkerhed. Vi fra vor Side anerkender i høj Grad det Arbejde, der er gjort og gøres fra Ministeriets Side. Vi ser, det er et brydsomt Arbejde, og det er i mange, mange Tilfælde et meget utaknemmeligt Arbejde, men saa meget mere Tak fortjener Ministeriet for, at det virkelig prøver paa, om det er muligt at opnaa den Balance i vor Statshusholdning, som er absolut nødvendig for, at vi kan komme til at leve et sundt økonomisk Liv.

Hermed skal jeg anbefale Finanslovforslaget til velvillig Behandling.

Bramsnæs: Det Forslag til Finanslov for Finansaaret 1923—24, som her foreligger, er jo oversendt fra Folketinget som Resultat af et langvarigt Arbejde, men uden at man vistnok i Folketinget har tænkt sig eller i hvert Tilfælde følt sig sikker paa, at dette Budget var mere end et Ønskebudget; man kunde maaske derfor passende som sidste Sætning i Forslaget have trykt: Gid dette Budget maatte holde! Naar man ikke har gjort det, er det maaske klogt, for det kan ikke nytte at udtrykke et Ønske, naar man paa Forhaand er klar over, at Ønsket ikke bliver opfyldt, og jeg har det Indtryk af de Udtalelser, der faldt i Folketinget ved tredje Behandling af Finanslovforslaget, at man fra alle Sider forstod, at dette Budget kun var et foreløbigt Budget, og at det først vilde blive Tillægsbevillingslovens og det senere Regnskabs Sag at vise, om det holdt. Og der var ikke nogen synderlig Tro hos nogen paa, at dette vilde blive Tilfældet.

Med Hensyn til Skatterne har vi her af den højtærede Finansminister for det første faaet at vide, at vi skal have fornyet de Luksusskatter, vi tidligere har faaet, og under Begrebet Luksusskatter forstaar jeg, at den højtærede Finansminister indbefatter saadanne Skatter som Restaurationskat og Chokoladeskat, saaledes at det altsaa er officielt fastslaaet i den danske Rigsdag, i hvert Fald fra den højtærede Ministers Side, at det at drikke sig en Kop Kaffe paa en Beværtning eller drikke sig en Kop Chokolade i sit Hjem er en Luksus. Og vi fik endvidere oplyst, at den højtærede Finansminister havde til Hensigt at foreslaa yderligere Luksusskatter. Vi maa derfor med nogen Spænding imødesee, hvilke Objekter den højtærede Minister yderligere ønsker at give den officielle Betegnelse Luksus her i den danske Rigsdag. Den højtærede Minister haaber jo, at naar han faar

gennemført alle de hidtilværende Skatter paa Forbruget og faar Lov til at indføre en Del nye samt til at optage nogle Obligationslaan og maaske senere et almindeligt Statslaan, vil der saa nogenlunde blive Udsigt til Balance. Jeg tør vel nok have Lov til at karakterisere dette finansielle Synspunkt som værende ganske vist fortrøstningsfuldt, men dog noget fjerntliggende med Hensyn til, hvornaar Balancen skal komme.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg ikke ved denne Lejlighed skal komme ind paa almindelige Betragtninger eller en Diskussion om Statens finansielle Forhold og hele den politiske Stilling. Vi har lige faaet oversendt dette Lovforslag fra Folketinget, og dér var man ved tredje Behandling fra alle Sider enig om ikke at optage det, som man plejer at kalde Generaldebatten, hvor man søger at vurdere de økonomiske Resultater, der foreligger, og belyse den øjeblikkelige politiske Situation. Da man ikke gjorde det i Folketinget, vilde jeg finde det urimeligt, om man gjorde Forsøg paa at flytte den Diskussion, som Folketinget ikke er gaaet til, over i Landstinget, idet jeg ikke anser Landstinget for at være det Sted, hvor de almindelige politiske Diskussioener bør føres. De bør efter den parlamentariske Sædvane, vi har faaet indført herhjemme, fortrinsvis føres i Folketinget. Jeg skal derfor ikke gøre noget Forsøg paa at tage en saadan Debat op her, men kun sige om det almindelige finansielle Resultat af Finanslovbehandlingen, at der vil være Grund for Landstinget lige saa vel som for Folketinget til at forstaa, at mange af de Ting, der her foreligger som Nedsættelser, i Virkeligheden kun betyder Udsættelser. Jeg har jo nok læst, at den højtærede Finansminister i Folketinget har forklaret, at det var overordentlig værdifuldt at faa udsat en Udgift, og nu hører jeg den ærede Ordfører for Venstre ligeledes finde, at saadanne Udsættelser er overordentlig værdifulde. Jeg skal naturligvis ikke modsige disse Synspunkter, naar den højtærede Minister og den ærede Ordfører ser saaledes paa det; men ud fra en mere nøgtern Betragtningmaade vil man dog maaske være tilbøjelig til at mene, at der er Forskel paa Besparelser og Udsættelser. Det synes imidlertid, som om Forskellen mellem disse to Begreber er forsvundet ikke alene for den højtærede Minister, men ogsaa for Venstres Ordfører.

Den ærede Ordfører gjorde i øvrigt adskillige Bemærkninger om mange Ting. Jeg forstod, at der var adskillige Ting, der skulde siges, men disse Ting blev nærmest fremsat i ret almindelige Vendinger, som